

Řízení o svéprávnosti

V tomto letáku se dozvíte základní informace o tom, co je řízení o svéprávnosti, proč je soud vede, jak může soud rozhodnout a co můžete dělat, pokud se vám rozhodnutí nelíbí.

O všem, čemu neporozumíte, se můžete poradit s lidmi, kteří vám v soudním řízení budou pomáhat. Vysvětlíme, kdo to bude a jak vám může pomoci.

K čemu je řízení o svéprávnosti?

V řízení o svéprávnosti soud rozhodne, jakou pomoc potřebujete, pokud máte duševní poruchu a máte kvůli ní potíže se zařizováním svých právních záležitostí. Tomu se říká „právní jednání“.

Právní jednání je jednání, které má právní následky. *Například právně jednáte, když si pronajmete byt. Smíte byt používat, ale musíte platit nájem. Nebo právně jednáte, když požádáte o důchod, když si něco koupíte, když uzavřete smlouvu s telefonním operátorem. Právně jednáte s jinými lidmi, firmami a úřady.* Naopak **právní jednání není** jednání v mnoha každodenních záležitostech. *Například když se oblékáte, jíte nebo jdete na procházku.*

Duševní porucha je nejčastěji mentální postižení, duševní onemocnění, demence či Alzheimerova choroba. Jestli máte duševní poruchu, musí posoudit odborník, ne soud.

Jak řízení začalo?

Nejčastěji tak, že to soudu navrhl někdo z vašich blízkých či známých nebo dokonce vy sami. Nebo to navrholo zdravotnické zařízení, kde se léčíte nebo kde vás ošetřovali. Někdy se soud o vás dozvěděl i jinak a řízení zahájil sám.

Jak soud rozhodne?

Řízení o svéprávnosti je důležité řízení, které může váš život hodně ovlivnit. Proto soud důkladně zkoumá, jaké řešení pro vás bude nejlepší.

Jaké má soud při rozhodování možnosti?

-
- ➔ Soud zjistí, že **duševní poruchu nemáte** a řízení skončí.
- ➔ Soud zjistí, že sice duševní poruchu máte, ale **pomoc v právním jednání nepotřebujete**. Soud řízení skončí.
-
- ➔ Soud zjistí, že **máte duševní poruchu a potřebujete pomoc v právním jednání**. Pak má několik možností
-

1. Soud vám může navrhnout, abyste se domluvili s někým blízkým, kdo by vám dělal podpůrce. Pak byste právně jednali s jeho pomocí. Říká se tomu **smlouva o nápomoci**.

Například se dohodnete se svým sourozencem, aby vás při složitějších jednáních doprovázel a radil vám. Třeba s vámi půjde na úřad, vysvětlí vám, co je třeba, a pomůže vám se rozhodnout.

2. Soud může rozhodnout, že někdo, s kým žijete, nebo někdo z blízké rodiny bude jednat za vás. Nejčastěji to bude v případě, že je pro vás z různých důvodů obtížné v některých věcech právně jednat, a proto vám hrozí potíže. Soud ustanoví někoho z vašich blízkých vaším zástupcem (říká se tomu „**zástupce člena domácnosti**“). V těch právních záležitostech, které zvládáte sami, můžete sami jednat dál.

Například soud zjistí, že běžně nakupujete v obchodě, ale nechodíte na úřady. Váš zástupce proto bude jednat na úřadech za vás.

3. Soud může rozhodnout, že vám pro právní jednání, která vám činí potíže, ustanoví **opatrovníka**. Ten v nich bude jednat za vás. Nejčastěji to bude v případě, že je pro vás z různých důvodů obtížné v některých věcech právně jednat, a proto vám hrozí potíže. Opatrovník za vás bude jednat v těch věcech, na které nestačíte. V ostatních věcech budete jednat sami.
-

4. Soud zjistí, že jste si vlastním **právním jednáním závažně ublížili (způsobili jste si „závažnou újmu“)** nebo skutečně hrozí, že byste si mohli právním jednáním vážně ublížit („hrozí vám závažná újma“).

Například pravidelně utrácíte spoustu peněz za zboží v obchodě a už vám nezbyvá na jídlo a nájem. Nebo zapomínáte platit nájem a faktury za elektřinu. Nebo nezvládnete vyřizovat věci na úřadech.

Soud nejprve zkoumá, jestli nemůže využít některé z předchozích tří řešení. Když to nejde, **omezí vaši svéprávnost pro právní jednání, v nichž vám hrozí závažná újma**. Zároveň vám pro ně **ustanoví opatrovníka**, který bude jednat za vás. Soud dbá na to, abyste toto řešení opravdu potřebovali (je ve vašem „zájmu“). Proto zkoumá, při kterém právním jednání vám závažná újma hrozí a jen pro ně vaši svéprávnost omezí.

Například se zvládnete sami postarat o sebe a o domácnost, ale nezvládnete hospodařit s penězi, takže často příliš utrácíte a máte dluhy a exekuce. Omezenou svéprávnost budete mít jen pro nakládání s penězi.

5. Soud může použít i **některé předchozí nástroje dohromady**. Například vám ustanoví opatrovníka pro nakládání s penězi a schválil podpůrce pro záležitosti týkající se vaší práce.
-

Co se bude v řízení dít?

V řízení soud zjišťuje hodně informací, aby mohl správně rozhodnout. Vysvětlíme vám, kdo je v soudním řízení a proč a taky co soud dělá.

Nejdůležitější jste v řízení **vy**. Soud vám bude říkat **posuzovaná osoba**.

Jako posuzovaná osoba jste vždy také „**účastníkem řízení**“. To je důležité, protože jako účastníka řízení se vás soud bude ptát na váš názor a bude vás zvat na jednání. Můžete soudu sdělit vše, co považujete za důležité. Říká se tomu vyjádření ve věci samé. Vyjádřit se můžete jak písemně, tak ústně při jednání.

Pokud vám **zdravotní stav umožňuje přijít na soudní jednání**, soud vás pozve **do budovy soudu** a **vyslechne** vás. To znamená, že se vás bude ptát na věci, které jej zajímají a že můžete soudu říct to, co považujete za důležité.

Pokud vám **zdravotní stav neumožňuje přijít do budovy soudu na jednání**, navštíví vás soudce nebo jiný soudní úředník **u vás doma** nebo na jiném místě, kde je to možné. Říká se tomu **zhlédnutí**.

Například Marta má poruchu autistického spektra. Vadí ji chodit někam, kde to nezná. Když je někde, kde to nezná, nemluví. Soudce proto navštívil Martu doma, aby ji mohl vyslechnout.

Abyste nebyli v řízení sami, budete mít vždy **opatrovníka pro řízení**. Toho vám ustanoví soud, aby vás v řízení zastupoval a chránil. Budete ho mít jen pro řízení u soudu. Je to jiný člověk než opatrovník, kterého vám případně ustanoví soud, aby vám pomáhal v právním jednání. Opatrovníka pro řízení vám soud zaplatí.

Můžete si **dále sami vybrat někoho**, kdo vás bude v řízení zastupovat. To je **zmocněnec**. Pak budete mít zároveň zmocněnce i opatrovníka pro řízení. Pokud se opatrovník pro řízení a zmocněnec neshodnou, soud rozhodne, jak to bude.

Kromě vás mohou být u soudu i **další účastníci řízení**. *Například člověk, který podal návrh na zahájení řízení nebo člověk, který má být případně do budoucna vaším opatrovníkem. Nebo může být účastníkem i váš manžel, protože je rozhodnutí o vaší svéprávnosti důležité pro budoucí rozhodování o vašem společném jmění. Nebo vaše nezletilé děti, protože případné rozhodnutí o svéprávnosti může ovlivnit vaši rodičovskou odpovědnost.*

I ostatních účastníků řízení se soud ptá na jejich názor a zve je na jednání. Mají právo soudu sdělit vše, co považují za důležité.

Pro soud je důležité, aby se dozvěděl všechno, co je podstatné. Něco se dozví od vás a na něco se může zeptat úřadů či různých lidí. Soud však musí ověřit, zda je to, co se dozvěděl, pravdivé. To činí pomocí **dokazování**. Dokazovat může soud vším, co mu pomůže zjistit, jak se věci mají. Nejčastěji bude číst různé listiny a vyslýchat účastníky řízení, svědky a znalce.

Svědci jsou lidé, kteří mají soudu říct, co sami viděli nebo slyšeli. Svědkem může být kdokoli. *Například váš lékař, někdo z vaší práce nebo organizace, kterou navštěvujete.* Pokud soud někoho jako svědka zavolá, musí k soudu přijít a vypovídat.

Znalec je člověk, kterého se soud ptá na to, zda máte duševní poruchu a na další lékařské věci. Znalcem je většinou lékař – psychiatr. Znalec vás navštíví nebo vás požádá, abyste přišli za ním. Promluví si s vámi a o svém zjištění napíše znalecký posudek. Znalecký posudek soud zašle i vám. Můžete se písemně či na jednání u soudu k čemukoliv ve znaleckém posudku vyjádřit. Pokud je znalec na jednání u soudu, můžete se ho ptát.

Budu v řízení něco platit?

Nebudete platit žádný soudní poplatek. Nebudete platit ani opatrovníka pro řízení, kterého vám soud přidělí. **Zaplatíte** jen zmocněnce, pokud jste se na tom spolu domluvili.

Co se bude dít na jednání u soudu?

Jednání u soudu je jednání v soudní budově (někdy i jinde). Soud vás na ně pozve dopisem.

Co si musím na jednání připravit?

Vezměte si **občanský průkaz** (pokud jej máte).

Předem si **promyslete, co budete po soudu chtít** a na co se budete ptát znalce nebo svědků.

Co když na jednání nemůžu přijít?

Musíte mít **důležitý důvod**, proč nemůžete přijít, a musíte se **omluvit včas**.

Například důležitým důvodem může být, že jste v nemocnici, že jdete na pohřeb rodičů, nebo že jste v karanténě.

Naopak asi nebude stačit, když jste na plánovaném týdenním pobytu v nemocnici a teprve ráno v den jednání soudu zavoláte. Ale, pokud budete mít na cestě k soudu dopravní nehodu, omluva na poslední chvíli soudu možná postačí.

Soud rozhodne, jestli je váš důvod dostatečný a jestli jste se omluvili včas.

Pokud se řádně omluvíte, soud vás pozve na jiný den.

Jak to vypadá v jednací síni?

Kdo může být na jednání?

Někteří lidé jsou na jednání vždy, bez nich by nemohlo probíhat. *Například soudce nebo váš opatrovník pro řízení.* Někteří lidé jsou na jednání jen někdy, záleží na případu. *Třeba svědci jsou na jednání pouze, pokud je soud pozve.*

Soudce	Rozhoduje o vaší věci a je v řízení kvůli vám. Má černý talár (plášť) s fialovým lemem. Oslovujte ho pane předsedo nebo paní předsedkyně. Mluvte s ním ve stoje, pokud vám nenabídne, že můžete sedět.
Zapisovatelka	Zapisuje, co kdo na jednání řekl.
Vy	Můžete soudci říct, co si myslíte o čemkoli, co se na jednání stane. Přihlaste se a počkejte, až vám soudce dá slovo.
Opatrovník pro řízení	Má hájit vaše zájmy. Opatrovník je vždy na jednání s vámi.
Zmocněnec	Pokud jste si zvolili zmocněnce, bude říkat to, co si přejete. To se může někdy lišit od toho, co říká opatrovník pro řízení. Soudce rozhodne, jak to bude.
Svědci	Svědci vypovídají o tom, co viděli a slyšeli. I svědků se můžete ptát, až vás soudce vyzve. Svědci zpravidla sedí během jednání před soudní síní a čekají, až je soudce zavolá.
Znalec	Znalec bývá na jednání, pokud napsal znalecký posudek o vašem zdravotním stavu. Bude vypovídat o tom, co o vašem zdravotním stavu zjistil z rozhovoru s vámi nebo z lékařských zpráv. I jeho se při výslechu můžete ptát.
Opatrovník	Opatrovník je někdo, koho může soud určit, aby za vás v budoucnu právně jednal. Na jednání je pouze tehdy, pokud už ho máte nebo tehdy, když už se ví, kdo by se jím mohl stát.
Státní zástupce	Státní zástupce hájí veřejný zájem státu. Má černý talár s červeným lemem.
Veřejnost	To jsou lidé, kterým soud dovolil, že se mohou přijít na jednání podívat. Třeba někdo z vaší rodiny, kdo tam zároveň není jako svědek. Veřejnost nesmí na jednání mluvit a musí být úplně zticha. Jinak může soudce přikázat, aby odešli.

Musí být jednání vždy v soudní budově?

Jednání bývá většinou v soudní budově. Soud však může rozhodnout, že bude **jinde a mimo obvyklé úřední hodiny**. Například u vás doma nebo v zařízení, kde žijete, a v době, která je pro vás nejvhodnější. Tomu se zpravidla říká **jiný soudní rok**. Jiný soudní rok také můžete sami navrhnout. Třeba proto, že je pro vás kvůli vašemu zdravotnímu stavu obtížné do budovy soudu přijít.

Co se děje na jednání?

Takto jednání vypadá obvykle, ale může se stát, že vaše bude trochu jiné.

-
1. Před vstupem do jednací síně si **vypněte telefon**.
 2. Po vstupu do jednací síně ukážete soudci svůj **občanský průkaz**. Pak se posadíte. Pokud nevíte kam, můžete se soudce zeptat. V jednací síni nesmíte jíst ani pít. Pokud je jednání dlouhé a potřebujete se napít, musíte se soudce zeptat.
 3. **Soudce zahájí jednání**. To poznáte podle toho, že řekne: „Soud zahajuje jednání ve věci“.
Pokud je v jednací síni někdo, kdo podával soudu návrh na omezení vaší svéprávnosti, soud se ho zeptá, jestli na návrhu trvá. To znamená, jestli stále chce, aby soud vaši svéprávnost omezil. Potom se soudce zeptá i vás, co byste chtěli.
 4. **Soudce začne dokazování**.
Popíše, co je v **dokumentech** („listinných důkazech“). Například ve znaleckém posudku, v lékařských zprávách nebo zprávách obecního úřadu, sociálních služeb nebo různých organizací. Listiny čte celé, nebo jen úryvky.
Vyslechne **znalce** a případně **svědky**.
Po výslechu se vás zeptá, **zda se chcete znalce nebo svědků na něco zeptat**. Můžete se znalce i svědků ptát jen na to, co je pro soudní řízení důležité.
Například znalce můžete požádat, ať vám vysvětlí něco, čemu ve znaleckému posudku nerozumíte. Nemůžete se ho však ptát, proč se stal znalcem.
Nesmíte znalci taky podsouvat svoje názory. *Například mu nesmíte radit, co by si měl o vašem zdravotním stavu myslet.*
 5. **Soudce vás vyzve, abyste přednesli závěrečnou řeč**.
V ní můžete zopakovat to, co považujete za nejdůležitější. Soudce ani nikdo jiný vás nebude přerušovat, je jen na vás, jak dlouho budete mluvit. Zkuste však mluvit jen o tom opravdu důležitém, ať se jednání nevěleče.
Závěrečnou řeč mohou přednést i **ostatní účastníci řízení**.
 6. **Soudce potom oznámí, že vyhlásí rozsudek**.
Většinou ho vyhlašuje po krátké přestávce. Požádá vás, abyste šli na chvíli před jednací síň, aby si mohl rozsudek připravit.
Pokud má soudce naplánovaná jiná jednání a zbývá málo času, může vám oznámit, že **rozsudek vyhlásí jindy**. Na vyhlášení rozsudku vás potom pozve.
 7. Soudce vás pozve zpět do jednací síně k **vyhlášení rozsudku**.
Všichni se postaví a soudce řekne: „Jménem republiky“ a oznámí, jak rozhodl a proč tak rozhodl.
Rozsudek nedostanete hned, soudce jej musí teprve napsat. Většinou jej napíše do 30 dní a pošle vám jej. Můžete si vyžádat Protokol z jednání – budete mít záznam o tom, co kdo říkal a jak soud rozhodl.
-

Soud rozhodl – co teď?

Jak vypadá soudní rozhodnutí a co je v něm důležité?

V rozhodnutí soud napíše, jak o vaší věci rozhodl.

V důležitých věcech soud rozhoduje **rozsudkem**. V rozsudku napíše, jak rozhodl (to je „výrok“), proč tak rozhodl (to je „odůvodnění“) a co dál můžete dělat (to je „poučení“).

Jak soud rozhodl (**výrok**) bývá tučně a začíná slovem „**takto**“. Soud zde uvádí, jestli se pro vás rozsudkem něco mění a jak.

Například Jan byl dříve omezen ve svéprávnosti, ale soud rozhodl, že už to není potřeba. Soud rozhodl „takto“:

1. *Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 1.2. 2020, čj. 40 P 40/2010-30 se mění tak, že se Jan Kos, narozen 8. 8. 1989, ve svéprávnosti neomezuje.*

Pod slovem „**Odůvodnění**“ soud vysvětluje, proč rozhodl právě tak.

V případě Jana soud odůvodnil, proč už jej není třeba ve svéprávnosti omezit. Soud napsal, jaké důkazy ho k tomuto názoru vedly a jak je zhodnotil.

Pod slovem „**Poučení**“ soud vysvětluje, co můžete dělat, pokud s rozhodnutím nejste spokojeni. Vždy můžete podat odvolání. To je nesouhlas s tím, jak soud rozhodl. O odvolání se dočtete dále.

O méně závažných věcech soud rozhoduje **usnesením**.

Jak rozhodnutí dostanu?

Soud vám musí rozhodnutí **doručit**. Rozhodnutí se doručuje dopisem a máte je dostat do 30 dnů ode dne, kdy soud rozhodl. Může se ale stát, že se ta doba z nějakého vážného důvodu prodlouží.

Soud doručuje i dalším lidem, například vašemu opatrovníkovi pro řízení.

Až soud rozhodnutí doručí všem, musí počkat, jestli někdo nepodá odvolání.

Pokud nikdo odvolání nepodá, rozhodnutí platí po 15 dnech od jeho doručení poslednímu člověku. Pokud se někdo odvolá, čeká se, jak rozhodne odvolací soud. Než rozhodne, první rozhodnutí zatím neplatí.

Co je důležité v rozsudku o omezení svéprávnosti?

Soud vás nemůže omezit ve všech právních jednáních, vždy můžete jednat v **běžných záležitostech každodenního života**. *Například si můžete koupit běžné potraviny, drogerii nebo jízdenku na autobus.*

Soud ve **výroku** rozsudku o omezení svéprávnosti vyjmenuje **oblasti, ve kterých vaši svéprávnost omezuje**. *Například tak, že nemůžete nakládat s více než 5 tisíci korunami za měsíc nebo že nemůžete sami uzavřít pracovní smlouvu.* Pro jednání v těchto oblastech vám soud jmenuje **opatrovníka**. Ten v nich bude jednat za vás. Jak ho soud vybere, se dozvíte dále.

Soud taky vymezí **dobu**, po kterou se vám svéprávnost omezuje. Jsou to většinou tři roky, nesmí to být více než pět let.

Rozsudek je většinou napsaný složitým jazykem. Pokud mu nerozumíte, musí vám soud **vysvětlit**, co v rozsudku je, abyste tomu rozuměli. Nebo může pověřit vašeho opatrovníka, aby to udělal.

Co pro mě bude jiné, když mě soud omezí ve svéprávnosti?

Můžete dál samostatně **právně jednat ve všech oblastech, ve kterých soud vaši svéprávnost neomezil**. *Například když soud neomezil vaše volební právo, můžete dál volit.*

Nemůžete dál samostatně **právně jednat v oblastech, ve kterých soud vaši svéprávnost omezil** a ustanovil pro ně opatrovníka. Pokud jste však v takové oblasti přesto jednali, vaše jednání **platí, pokud si jím neuškodíte**. Vaše jednání taky může zpětně **schválit váš opatrovník**.

Pokud jste **právně jednali v oblasti, ve které jste omezeni**, a uškodili si tím, může být vaše **jednání neplatné**. Nehrozí vám za to žádný trest, ale váš opatrovník bude mít spoustu starostí s tím, jak to napravit.

Například Petr je omezen ve svéprávnosti tak, že nesmí nakládat s více než 5 tisíci korunami za měsíc. Přesto si koupil telefon za 15 tisíc korun, který nepotřebuje, protože už telefon má. Opatrovník musel nákup složitě rušit, aby Petr o peníze nepřišel.

Jak soud rozhodne, kdo bude mým opatrovníkem?

Soud vám vždy ustanoví opatrovníka, aby za vás právně jednal v oblastech, ve kterých vaši svéprávnost omezil. Opatrovník za vás bude jednat **jen právně**.

Například Janu soud omezil ve svéprávnosti tak, že nesmí nakládat s více než 3 tisíci korunami za měsíc. Jana se chtěla koupit pračku za 6 tisíc korun a požádala svého opatrovníka, aby jí pračku z jejích peněz koupil. Pračka bude patřit Janě a prát v ní bude Jana sama, to už právní jednání není.

Můžete mít **jen jednoho opatrovníka**. Výjimečně můžete mít i dva, ale druhý se bude starat jen o váš majetek (říká se mu „opatrovník pro správu jmění“).

Vaši blízcí se mohou také domluvit, že chtějí opatrovníka podpořit a zároveň kontrolovat. Mohou požádat opatrovníka o zřízení **opatrovnícké rady**.

Když **soud vybírá člověka, který bude vaším opatrovníkem**, zeptá se na to, co si přejete. Postupuje takto:

1. Ustanoví opatrovníkem **člověka, kterého navrhnete**.
2. Pokud to není možné, ustanoví opatrovníkem **vašeho příbuzného** nebo **někoho jiného**, komu věříte a **kdo se o vás dlouhodobě zajímá**. Takový člověk musí s ustanovením souhlasit.
3. Pokud ani to není možné, jmenuje vám soud **veřejného opatrovníka**. Tím je obec, kde bydlíte, nebo obecní organizace. Veřejným opatrovníkem je sice obec, ale potkáváte se se s určitým zaměstnancem obce, který pro vás opatrovnictví vykonává.

Vaším opatrovníkem nemůže být **poskytovatel sociálních služeb**, které využíváte, ani jeho zaměstnanci. Pokud jste tedy v domově pro osoby se zdravotním postižením nebo využíváte denní stacionář, opatrovníkem nemůže být **nikdo ze zaměstnanců**.

Vaším opatrovníkem také nemůže být člověk, který má **trvale protichůdné zájmy** než vy. To znamená, že chce trvale něco jiného, než byste si přáli vy.

Například Jakub žije se svým dospělým synem Patrikem. Jakub má práci, ve které se musí často stěhovat do jiných zemí. Patrik má mentální postižení, chodí rád do stacionáře a stěhovat se nechce. Pokud bude Jakub nutit Patrika, aby se s ním často stěhoval, není dobré, aby byl jeho opatrovníkem.

Co mám dělat, když se mi rozhodnutí nelíbí?

Můžete se **odvolat** proti každému **rozsudku okresního nebo obvodního soudu** i proti většině **usnesení** těchto soudů. V „Poučení“ na konci každého rozhodnutí je napsáno, **jestli se můžete odvolat, ke kterému soudu a do kdy**.

Pokud se odvoláte, posoudí vaši věc posoudí ještě jiný soud. Říká se mu **odvolací**. Bývá to nějaký **krajský soud nebo městský soud**.

Kdy se můžu odvolat?

Odvolat se můžete **do 15 dní po dni, v němž vám soud rozhodnutí doručil**. Pokud by ale patnáctý den byla sobota, neděle nebo svátek, můžete se odvolat ještě nejbližší další pracovní den.

Například, rozsudek jste dostali v pátek 6. února. Lhůta začne běžet v sobotu 7. února. Protože 15. den je sobota 20. února, můžete odvolání podat ještě v pondělí 22. února.

Nejpozději poslední den lhůty musíte odvolání poslat **soudu, který rozhodl**. Může to za vás udělat váš opatrovník pro řízení nebo zmocněnec. Obvykle se odvolání posílá dopisem. Pokud byste ho poslali obyčejným e-mailem, musíte ho pak vytisknout, podepsat a do tří dnů poslat poštou nebo donést do podatelny soudu.

Když podáte odvolání **pozdě, soud ho odmítne**. Z vážných důvodů však může přijmout i pozdní odvolání („promine zmeškání lhůty“). *Například pokud jste byli v nemocnici a nevěděli, co v rozhodnutí je*. O prominutí zmeškání lhůty musíte soud požádat, popsat svoje vážné důvody a připojit odvolání.

Co musím do odvolání napsat?

-
1. Vaše jméno, adresu a nejlépe i telefon a e-mail.
 2. Proti jakému rozhodnutí se odvoláváte. Jaký soud ho vydal, datum rozhodnutí a číslo jednací. To najdete na začátku rozhodnutí.
Například č.j. O Nc 12345/2021-87
Můžete se odvolat i jen proti některému z výroků rozhodnutí. Ty bývají očíslované. *Například souhlasíte s rozsahem omezení ale ne s tím, kdo má být opatrovníkem*. Nemůžete se odvolat jen proti odůvodnění.
 3. Proč je podle vás rozhodnutí špatné. Nemusíte psát právnickým jazykem. Dbejte však na to, aby soud vašim důvodům porozuměl.
 4. Jak chcete, aby soud rozhodl. Dále se dozvíte, co může soud dělat a co mu tedy můžete navrhnout.
-

Co se stane, když se odvolám?

Rozhodnutí, proti kterému jste se odvolali, **prozatím neplatí**. Začne **platit, až odvolací soud rozhodne**.

Pokud je třeba v odvolání něco opravit nebo doplnit, soud vás k tomu vyzve. Ostatní účastníci se k vašemu odvolání mohou vyjádřit.

Odvolací soud pak rozhoduje. V řízení nerozhoduje jeden soudce, ale tři soudci společně (dohromady se jim říká „senát“).

Když má odvolací soud všechny informace, rozhodne. Pokud mu nějaké chybí, může vás zase pozvat na jednání a provést nové dokazování.

Jak může odvolací soud rozhodnout?

Odvolací soud má několik možností, jak věc rozhodnout:

Co si odvolací soud myslí?	Co udělá?
Soud souhlasí s rozhodnutím prvního soudu.	Zamítne vaše odvolání a potvrdí rozhodnutí prvního soudu. To znamená, že rozhodnutí prvního soudu platí od okamžiku, kdy je odvolací soud všem doručí.
Soud nesouhlasí s rozhodnutím prvního soudu.	Buď může rozhodnutí změnit. Jeho rozhodnutí platí namísto rozhodnutí prvního soudu. Platí od okamžiku, kdy je odvolací soud všem doručí. Nebo může věc vrátit prvnímu soudu, aby napravil nějakou chybu a znovu rozhodl. Pak budete muset počkat na nové rozhodnutí prvního soudu.
Soud se nemůže zabývat vaším odvoláním.	Soud nemůže dělat nic, pokud jste se odvolali bezdůvodně pozdě, nebo jste se odvolali proti rozhodnutí, proti kterému se odvolat nedá (pro jistotu dobře čtěte „Poučení“ v prvním rozhodnutí). Soud vám o tom napíše

Co když se mi nelíbí ani rozhodnutí odvolacího soudu?

To už je složité a musíte se poradit s někým, kdo vám pomáhá. Třeba se svým opatrovníkem nebo svým opatrovníkem pro řízení nebo se svým zmocněncem.